

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Lieta C-10/19)

(2019/C 263/28)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Wilo Salmson France SAS

Atbildētāji: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Tiesa (sestā palāta) ar 2019. gada 5. jūnija rīkojumu atzina lūgumu sniegt prejudiciālo nolēmumu par acīmredzami nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 19. februārī Dovgan GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-830/16 Monolith Frost GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dovgan GmbH (pārstāvis: C. Rohnke, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs un Monolith Frost GmbH

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-830/16;

— līdz ar to noraidīt prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Kā pārkāpumus, uz kuriem ir balstīta apelācijas sūdzība, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda Savienības tiesību pārkāpumus, kā arī pierādījumu sagrozišanu.

1. Pierādījumu sagrozišana

Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa esot uzskatījusi [pārsūdzēta sprieduma] 55. punktā, *Amtsgericht Köln* [Ķelnes pirmās instances tiesa] neesot uzskatījusi, ka būtiska Vācijas iedzīvotāju daļa runā krievu valodā.

Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir uzskatījusi pārsūdzēta sprieduma 64. punktā, *EUIPO* Apelācijas padome esot apšaubījusi Anulēšanas nodaļas lēmumu, saskaņā ar kuru vārds “пломбир” [*plombir*] agrākajā PSRS esot ticis izmantots, lai apzīmētu krējuma saldējuma veidu.

2. Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punkta pārkāpums

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi sava Reglamenta 85. panta 3. punktu, jo tā prettiesiski neesot ņēmusi vērā personas, kas iestājušies lietā, norādīto *Bundesgerichtshof* [Federālā augstākā tiesa] 2017. gada 6. jūlija nolēmumu. Tas, ka šis nolēmums ir ticis iesniegts tikai tiesvedības mutvārdu daļā, esot attaisnots ar nolēmuma pieņemšanas brīdi. Turklāt runa esot bijusi par pierādījumu atspēkojumu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 7. punktam.

3. Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 1. punkta pārkāpums

[Pārsūdzēta sprieduma] 69. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini atsaukusies uz prasītājas sniegtajiem pielikumiem K 16 un K 17. Prasītāja tos esot iesniegusi novēloti, un tāpēc saskaņā ar Reglamenta 85. panta 1. punktu tie vairs neesot varējuši tikt ņemti vērā.

4. Pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums

Pārsūdzētajā spriedumā neesot norādīts pietiekams pamatojums Vispārējās tiesas pieņemumam, ka nozīmīga pilsoņu daļa Baltijas valstīs pazīst krievu valodas vārda “пломбир” nozīmi. It īpaši neesot pamatojuma konstatējumam, ka šajā ziņā runa būtu par pamata vārdu krājuma vārdu, kuru saprot arī personas, kuru dzimtā valoda nav krievu.

Spriedumā (it īpaši 64. un 65. punktā) neesot arī pietiekama pamatojuma tam, kāpēc vārda “пломбир” gadījumā agrākajā PSRS runa nevarētu būt par fantāzijas radītu apzīmējumu vai produkta preču zīmi.

Visbeidzot spriedumā (66. punkts) neesot pamatots, kāpēc tikai no tā, ka apzīmējums ir minēts GOST standartā, varētu izdarīt secinājumu, ka runa ir par “bieži izmantojamu jēdzienu” krievu valodā, un kāpēc sabiedrībai Eiropas Savienībā šim standartam būtu jābūt zināmam.